

ת"פ 41754/05/22 - מדינת ישראל נגד אמל אגבריה

בית המשפט המחוזי בחיפה

13 מאי 2023

ת"פ 41754-05-22 מדינת ישראל נ' אגבריה
(עציר)

לפני: כבוד השופט אינאס סלאמה

המאשימה: מדינת ישראל

ע"י פרקליטות מחוז חיפה

נגד

הנאשם:

אמל אגבריה

ע"י ב"כ עוה"ד מוחמד סביחאת

גזר דין

1. הנאשם שלפניי הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בביצוע מספר עבירות, בשני אישומים שונים.

במסגרת האישום הראשון, הנאשם הורשע בביצוע עבירות בנשק (החזקה) - עבירה לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא + 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), וכן ירי מנשק חם - עבירה לפי סעיף 340א(א) לחוק.

במסגרת האישום השני, הנאשם הורשע בביצוע התפרעות - עבירה לפי סעיף 152 לחוק, וכן הפרעה לשוטור בשעת מילוי תפקידו בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 275א + 29 לחוק.

2. הסדר הטיעון שהושג בין הצדדים לא כלל הסכמה לעניין העונש. בעקבות הסדר הטיעון, וטרם החל שלב שמיעת הראיות, הנאשם חזר בו מכפירתו והודה כאמור בעובדות כתב האישום המתוקן.

כתב האישום המתוקן

3. בכתב האישום המתוקן, אשר עיקר העובדות המתוארות בו יפורטו להלן, ובכל הנוגע לאישום הראשון, מצוין כי במהלך שנת 2021, עובר ליום 21.5.2021, הנאשם ביקש מאדם אחר (להלן: "**האחר**") כי יעביר לרשותו רוס"ר מסוג M-16 (להלן: "**הנשק**"), מחסנית ותחמושת. האחר הביא לנאשם את הנשק יחד עם מחסנית תואמת בה טעונים כדורי תחמושת 5.56 מ"מ התואמים לנשק. הנשק הוא כלי שסוגל לירות כדור שבכוחו להמית אדם. המחסנית והכדורים הם אביזר ותחמושת לנשק.

4. בעוד הנאשם מחזיק בנשק ולבקשתו, הסביר לו האחר כיצד לבצע ירי, ואף צילם אותו כשהוא אוחז בנשק ובמחסנית המלאה בכדורים. לאחר מכן האחר עזב את המקום. בהמשך, בשטח פתוח מחוץ לביתו, ביצע הנאשם ירי של כ-17 כדורים.
5. לבקשת הנאשם, אוס אגבאריה (חברו של הנאשם, להלן: "אוס") הסכים לשמור עבור הנאשם על הנשק, והסתיר אותו בחניון הסמוך לביתו למשך שעתיים לערך. בהמשך, הנאשם לקח את הנשק מאוס והחזירו לאחר.
6. בכל הנוגע לאישום השני, מפורט בכתב האישום המתוקן כי האירועים התרחשו בעיצומה של מערכה צבאית בין מדינת ישראל לבין ארגון החמאס ברצועת עזה; מערכה אשר כונתה מבצע "שומר החומות". בימים שקדמו לאירועים מושא עניינו, הייתה האוכלוסיה האזרחית במדינת ישראל נתונה תחת מתקפה של מאות רקטות. בה בעת, כך מתואר בכתב האישום המתוקן, התעורר גל של הפרות סדר והתפרעויות אלימות ברחבי הארץ. זאת, על רקע לאומני-גזעני. גל זה כלל תקיפות כלפי כוחות המשטרה והביטחון, וכן כלפי אזרחים יהודים וערבים.
7. במהלכו של חודש מאי בשנת 2021, בצומת הכניסה לאום אל פחם, סמוך לתחנת המשטרה, ובמסגרת גל ההתפרעויות, התקהלו מדי ערב אנשים רבים. זאת, בלא שקיבלו אישור או רישיון לכך מאת משטרת ישראל (להלן: "ההתקהלויות"). המשתתפים בהתקהלויות, חלקם רעולי פנים, גרמו נזק לרכוש ציבורי בסביבת הצומת. הם ידו אבנים אל עבר כוחות משטרה שפעלו בעיר ובסביבתה כדי לשמור על הסדר הציבורי ועל שלום הציבור, וכדי למנוע הפרעה לתנועה. הכל תוך הפרת השלום והסדר הציבורי, באופן אשר יש בו להטיל אימה על הציבור (להלן: "ההתפרעויות").
8. הנאשם הגיע אל המקום בשלושה ימים עוקבים, יחד עם כמה מחבריו ובהם אוס. במקרה אחד, הנאשם השתתף בהתפרעויות וזרק מספר אבנים ממרחק של עשרות מטרים לעבר השוטרים. זאת כשהוא רעול פנים, בצוותא חדא עם המתפרעים האחרים, ובמטרה להפריע לשוטרים כשהם ממלאים תפקידם כחוק, ולהכשילם בכך.

תסקיר שירות המבחן

9. על פי החלטתי, הוגש תסקיר מאת שירות המבחן על אודות הנאשם. בתסקיר מיום 13.3.2023, עמד שירות המבחן תחילה על רקעו האישי והמשפחתי של הנאשם. בכלל זה צוין כי הנאשם בן 23 שנים, רווק. הוא התגורר קודם מעצרו עם משפחתו במושריפה, ועבד יחד עם אחיו בהובלות של מוצרי חשמל. משפחת מוצאו של הנאשם מונה זוג הורים וחמישה ילדים. הנאשם הוא הרביעי בסדר הילודה. אבי הנאשם זכאי לקצבת נכות מאת המוסד לביטוח לאומי, ואינו עובד זה שנים רבות עקב בעיות רפואיות. האם עקרת בית. הנאשם מסר כי הוא בעל 12 שנות לימוד ותעודת בגרות. עוד תאר כי עקב המצב הבריאותי של אביו, הנאשם נאלץ להתמודד עם קושי כלכלי מגיל צעיר ולסייע בפרנסת

המשפחה.

10. שירות המבחן ציין, כי לחובת הנאשם לא רשומות הרשעות קודמות בפלילים. באשר למעשים מושא ענייננו, ובכל הנוגע לעבירות הנשק, הנאשם הביע חרטה בגין ביצוע המעשים, ונשא באחריות מלאה. בהתייחסו למעשים אלו, גילה הנאשם אמפטיה מילולית לחברה אשר נפגעת ממעשיו. עוד הוסיף שירות המבחן וציין, כי ניכר שעיקר קושיו של הנאשם עם השלכות מעשיו נובע מהתמודדותו ומהתמודדות משפחתו עם מעשיו ומעצרו. הנאשם שיתף את שירות המבחן כי פעל כך מתוך התרגשות ושמחה במהלך אירוע חתונה של קרוב, חרף הידיעה כי התנהלותו בעייתית. שירות המבחן העריך, כי ביצוע עבירות הנשק נבע ממאפיינים אישיותיים של תפיסת תפקיד נוקשה, דימוי עצמי נמוך וצורך בהשתייכות חברתית.

11. בכל הנוגע לעבירת ההתפרעות, הנאשם תאר לפני שירות המבחן כי אותה העת הוא הבחין בהתנהלות של תושבי הכפר לרבות חבריו, וכי הוא נגרר אחרי צעירים אחרים שנכחו במקום. זאת מתוך תחושת שייכות לכפר וכדי להרגיש חלק מהם. הנאשם מסר כי הוא לא פעל תוך תכנון מוקדם וכי לא היה בכוונתו לפגוע בשוטרים. עוד לטענת הנאשם, התנהלותו הייתה מתוך חוסר שיקול דעת ולא מתוך עמדות ותפיסות גזעניות כלפי הממסד. הנאשם הודה בביצוע העבירות, וכן הצליח הוא להכיר בבעייתיות שבהתנהלותו, תוך שביטא צער מילולי על מעשיו. בצד זאת, הנאשם נטה להתייחסות קונקרטיית והתקשה לבטא צורך בהתבוננות ביקורתית מעמיקה על התנהלותו האלימה.

12. בהמשך התסקיר, עמד שירות המבחן על גורמי הסיכון לעבריינות אל מול גורמי הסיכוי לשיקום, והעריך כי הנאשם עלול להתנהל באלימות מקום בו הוא חש מחויב עקב נורמות או מצבים חברתיים-תרבותיים, וכי הוא אינו ער לעומק למצבי הסיכון הפוטנציאליים בהתנהלותו. בשיח עם שירות המבחן, הנאשם לא ביטא צורך טיפולי כדי להעמיק בכשלו סביב ביצוע העבירות. שירות המבחן העריך קיומו של סיכון בינוני-גבוה להישנות התנהגות פורצת גבול מצד הנאשם בעתיד. משכך, לאור מאפייני האישיות של הנאשם, הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק, ובהיותו נתון במעצר עד תום ההליכים, נמנע שירות המבחן מליתן המלצה בעניינו של הנאשם.

טיעוני הצדדים לעונש

13. בדיון שנקבע לשם שמיעת טיעוני הצדדים לעונש, הגישה המאשימה גם טיעון כתוב. במסגרת ראיותיו לעונש, הסנגור ביקש להעיד את אבי הנאשם. בהמשך, סיכם הסנגור את טיעוניו בעל פה, ואגב כך הגיש מסמכים רפואיים על אודות הנאשם וקרובי משפחתו, וכן המלצות מבית הספר בו למד הנאשם.

14. בגדרי סיכומיה טענה המאשימה, כי כל אחד מן האישומים מהווה מעשה נפרד, אשר בוצע במועד שונה, כך שמדובר באירועים נפרדים, המצדיקים ענישה נפרדת ומצטברת. בכל הנוגע לעבירות הנשק,

עמדה המאשימה על עבירות האלימות המבוצעות באמצעות נשק, אשר רבו בשנים האחרונות, והנגזרות באופן ישיר מהחזקה של נשק בלתי חוקי. לטענתה, תופעת החזקת נשק בלתי חוקי הפכה למכת מדינה של ממש, ובית המשפט מחויב להילחם בתופעה זו. עוד נטען, כי כתוצאה מהתנהלות הנאשם נפגעו שלום הציבור ובטחונו, וכן השמירה על הסדר הציבורי, וכי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא משמעותית. המאשימה עמדה עוד בטיעוניה על פסיקת בית המשפט העליון בדבר החומרה שבעבירות הנשק; על הסיכון הפוטנציאלי בהחזקת נשק שלא כדין; על הענישה המחמירה והבלתי מתפשרת שיש להשית על מי אשר מבצע עבירות כגון דא, וכן על אמות המידה אשר התוו בפסיקה באשר לעונש.

המשיכה המאשימה ועמדה על הנסיבות המחמירות שבעניינו. בכלל זה, נטען כי הנאשם הוא המעורב העיקרי וחלקו כמעט מוחלט. אמנם לא נגרם נזק פיזי, אך ארע נזק חברתי. כמו כן, פוטנציאל הנזק הגלום במעשי הנאשם גבוה ביותר, וקיים גל הולך וגובר של אירועי רצח המבוצעים באמצעות נשק חם. בנוסף, בוצעה הכנה מוקדמת, וקיימת זמינות ומוכנות לשימוש בנשק באופן מיידי.

15. בכל הנוגע לאישום השני, נטען מפי המאשימה כי נפגעו ערכים חברתיים מוגנים של חיי אדם ושמירה על שלמות הגוף, וכן נפגעו באופן ניכר ערכי שלטון החוק, השמירה על הסדר הציבורי ורכוש הציבור. עוד נפגע שלומם, בטחונו וכבודם של אנשי המשטרה, שעה שאלו מילאו תפקידם. המאשימה הדגישה כי מדובר במעשים הקוראים תיגר על ריבונות המדינה ועל שלטון החוק. לדעת המאשימה, חייב לעבור מסר חד וברור, כי מי אשר מסכן את כוחות הבטחון ומפריע לפעולתם בתקופה בטחונית רגישה, צפוי לענישה מחמירה שיהא בה להרתיע מפני ביצוע עבירות כגון דא. עוד נטען, כי בית המשפט העליון הדגיש שכאשר מדובר בעבירות המבוצעות על רקע לאומני, יש ליתן משקל בכורה לשיקולי ההרתעה וההגנה על האינטרס הציבורי, אל מול משקל נמוך לנסיבותיו האישיות של הנאשם. המאשימה סבורה כי קיימת חומרה יתרה הטמונה בדינאמיקה של ההמון המוסת.

אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. בכלל זה, נטען כי חלקו של הנאשם הוא כשל שאר המעורבים בהתפרעויות. אמנם לא נגרם נזק פיזי, אך ארע נזק חברתי. כמו כן, פוטנציאל הנזק הגלום במעשי הנאשם גבוה ביותר, ויש במעשיו כדי להוות סכנה ישירה וממשית. עוד יש ליתן הדעת על כי הנאשם הגיע למקום באופן מתוכנן, והגעתו חזרה על עצמה שוב ושוב.

16. המאשימה הפנתה לפסיקת בתי המשפט בערכאות השונות, הן בכל הנוגע לאישום הראשון והן בכל הנוגע לאישום השני, וזאת על מנת ללמד על מדיניות הענישה הנוהגת. המאשימה הזכירה גם את הוראת השעה, במסגרתה נקבעו עונשי מינימום בעבירות נשק. המאשימה הפנתה אף לאמור בתסקיר, וטענה כי מסקנות שירות המבחן מחזקות את עמדתה העונשית, לפיה יש לגזור על הנאשם עונש משמעותי מאחורי סורג וברח.

17. בכל הנוגע לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, המאשימה ציינה, בין היתר, כי הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן טרם נשמעו הראיות, כי גילו צעיר באופן יחסי אך אין בדבר להוות חסינות, וכי אין לחובתו עבר פלילי (הגם שיש ליתן הדעת לכך שמדובר בשני אישומים שונים ונפרדים).

לבסוף, ובכל הנוגע לאישום הראשון, עתרה המאשימה לקבוע מתחם עונש הנע בין 2.5 ל-4.5 שנות מאסר בפועל, ובכל הנוגע לאישום השני לקבוע מתחם עונש הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל. בנתוניו של הנאשם, סבורה המאשימה כי יש להשית עונש ברף הנמוך של כל אחד מהמתחמים, באופן מצטבר. כמו כן, יש להשית על הנאשם עונש מאסר מותנה ארוך ומשמעותי, וכן קנס כספי משמעותי.

18. הסנגור ציין בפתח טיעוניו, כי הוראת השעה בדבר עונש מינימום בעבירות נשק לא חלה בענייננו. עוד ובנוגע לעבירות הנשק, טען הסנגור כי מדובר בהחזקה רגעית. כמו כן, העבירה לא בוצעה על רקע פלילי או בטחוני, אלא מדובר באירוע חד פעמי "לעשות 'פוזות', שייכות". גם לפני שירות המבחן ציין הנאשם כי הייתה חתונה. הירי בוצע באזור פתוח, שלא כלל סיכון לסביבה. אף לא נטען כי בעת הירי נכחו אנשים נוספים.

19. בכל הנוגע לאישום השני, נטען כי הוא לא בוצע ממניע לאומני או בטחוני, ויש להסתכל על העבירות כפליליות. המעשים בוצעו אמנם בתקופת מבצע "שומר החומות", אך הם לא בוצעו ממניע אידיאולוגי פוליטי. האבנים נזרקו ממרחק של עשרות מטרים. דובר במספר מצומצם של אבנים קטנות, שאף לא נזרקו לעבר השוטרים. לנאשם לא יוחסה עבירה של תקיפת שוטרים או ניסיון לכך. בעקבות מעשי הנאשם לא נגרם נזק לאדם או לרכוש.

20. אף הסנגור הפנה לפסיקה על מנת ללמד על מתחם העונש ההולם. נוכח סמיכות זמני ביצוע המעשים בשני האישומים, סבור הסנגור כי יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד, הנע בין עונש מאסר של מספר חודשים אותו ניתן לרצות בעבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

21. הסנגור הפנה גם הוא לתסקיר, וטען כי לא מדובר בתסקיר שלילי. שירות המבחן לא כלל בתסקיר המלצה טיפולית, אך גם לא הביע המלצה עונשית, והותיר הדבר לשיקול דעתו של בית המשפט.

הסנגור הדגיש, כי מדובר בנאשם אשר הודה בהזדמנות הראשונה לאחר שתוקן כתב האישום לקולא, הן בראי העובדות הכלולות בו והן בראי הוראות החיקוק. זאת בלא שנשמעו עדים לעניין ההרשעה בדין. כמו כן, נטען כי הנאשם תמך בבני משפחתו ועזר לאביו הנכה, המתהלך בעזרת קביים. הנאשם עצמו, כך נטען, נפצע ועבר ניתוח קודם מעצרו, והוא סובל מבעיות רפואיות. הסנגור הגיש כאמור מסמכים רפואיים הנוגעים לנאשם, לאביו ולאחיו, וכן המלצות בעניינו של הנאשם מבית הספר. נטען, כי הנאשם אשר גילו צעיר בעת ביצוע המעשים (22 שנים), נטול עבר פלילי ומגיע ממשפחה נורמטיבית. הוא לוקח אחריות על מעשיו, ומביע חרטה. הנאשם מבין את הפסול שבמעשיו ומבקש את רחמי בית המשפט. עוד הדגיש הסנגור את התקופה הארוכה בה נתון הנאשם

במעצר מאחורי סורג וברית, מאז 28.4.2022.

דבר הנאשם

22. לקראת חתימת הדין אמר הנאשם את דברו. להלן הדברים, כפי שקיבלו ביטוי בפרוטוקול: "סליחה. אני מבקש ממך רחמים, אני מבקש שבית המשפט ייתן לי הזדמנות לפתוח דף חדש ולבן בחיים שלי. אני מתחרט על כל מה שעשיתי ואתה לא תראה אותי עוד פעם במקום הזה".

דין והכרעה

23. העיקרון המנחה בגזירת הדין הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם העומד לדין, לבין סוג העונש שיטל עליו ומידתו.

בעת קביעת מתחם עונש הולם למעשה עבירה שביצע נאשם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

לאחר קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט לאתר את העונש המתאים לנאשם בגבולות המתחם שנקבע, תוך התייחסות לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה. בית המשפט יכול לחרוג ממתחם העונש, הן לקולא - משיקולי שיקום, והן לחומרה - משיקולי הגנה על שלום הציבור.

בעניינו, טרם קביעת מתחם העונש ההולם והשתת העונש הראוי על הנאשם, יש לקבוע האם המעשים כולם מהווים "אירוע אחד" בגינם יש לקבוע מתחם עונש אחד ויחיד, או שמא מדובר באירועים שונים המצדיקים קביעת מתחמי ענישה שונים ונפרדים בגין כל אחד מן האישומים.

אירוע אחד או שני אירועים

24. סעיף 40 לחוק, שכותרתו "ריבוי עבירות", קובע, כי על בית המשפט אשר מרשיע נאשם במספר עבירות, ליתן את דעתו לשאלה האם עסקין באירוע אחד או בכמה אירועים. פסיקת בית המשפט העליון התוותה את המבחן בדבר קיומו של "קשר הדוק" בין העבירות, אשר יסייע לצורך הקביעה אם יש לסווג כאירוע אחד או לאו. נקבע, כי עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק ואשר ניתן להשקיף עליהן כמסכת עבריינית אחת, ייחשבו לאירוע אחד (ראו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014), (להלן: "עניין ג'אבר")). כדי לעמוד על עוצמת הקשר שבין העבירות, על בית המשפט

לעמוד על הנסיבות העובדתיות של העניין שלפניו, נסיבות המהוות כלי עזר לקביעת עוצמת הקשר. "במסגרת זו ניתן לבחון, למשל, האם ביצוען של העבירות מאופיין **בתכנון**; האם ניתן להצביע על **שיטתיות** בביצוע העבירות; האם העבירות התרחשו **בסמיכות** של **זמן** או **מקום**; האם ביצועה של עבירה אחת נועד **לאפשר את ביצועה של העבירה האחרת** או **את ההימלטות לאחר ביצועה**, וכיוצא באלו נסיבות עובדתיות. קיומה של נסיבה אחת או יותר מנסיבות אלו (ואין זו רשימה סגורה) עשוי להעיד על **קשר הדוק** בין העבירות השונות, המלמד כי **באירוע אחד** עסקין. בבחינת הנסיבות העובדתיות, מן ההכרח לבית המשפט להעמיד לנגד עיניו את השאלה האם השקפה על העבירות כעל **כמה אירועים** תהא מלאכותית, באופן שיגרע ממהות העניין בכללותו, או שלא ישקף את סיפור המעשה כהווייתו" (ע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נ' דלאל**, פסקה 22 (3.9.2015) (ההדגשות במקור)).

25. **בעניין ג'אבר**, קובעת השופטת ברק-ארז בפסק דינה, כי קשר הדוק בין עבירות ימצא ברגיל "כאשר תהיה ביניהן סמיכות זמנים או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תוכנית עבריינית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה..." (פסקה 5). ובהמשך קובעת, כי "מבחן הקשר ההדוק בוחן את עוצמת הקשר שבין העבירות, ולא את השאלה האם הן ניתנות להפרדה. בהתאם לכך, כאמור, ייתכן כי עבריון יבצע מספר רב של פעולות שניתן להפריד ביניהן, ושהוא אף יכול היה לחדול לאחר ביצוע כל אחת מהן (כך שאין לראות בהן מעשה אחד), אך נכון יהיה לראות בהן חלק מתוכנית עבריינית אחת..." (שם, פסקה 6).

השופט פוגלמן, שהצטרף לעמדתה העקרונית של השופטת ברק-ארז באותו עניין, ציין כי להשקפתו, "התיבה 'אירוע אחד' רחבה דיה כדי לכלול גם פעולות עברייניות שבוצעו על פני רצף זמן; כללו מעשים שונים; ביחס לקורבנות שונים; ובמקומות שונים. הכל - כל עוד הם מהווים מסכת עבריינית אחת" (**עניין ג'אבר**, פסק דינו של השופט פוגלמן, פסקה 2).

26. גישה דומה של פרשנות רחבה להגדרת המונח "אירוע אחד", הציע גם השופט זילברטל בע"פ 5643/14 **עיסא נ' מדינת ישראל** (23.6.2015), אשר לדידו, "ראוי לאפשר פרשנות רחבה דיה להגדרת המונח 'אירוע אחד' אשר תשאיר מתחם להפעלת שיקול דעתו של בית המשפט, וזאת הן בשל שיקולי יעילות עבודתו של בית המשפט והן לשם הגשמת תכליתו של תיקון 113 לחוק. בהקשר זה ייאמר, כי קביעת מספר מתחמי עונש שלא לצורך עלולה במקרים מסוימים להביא להעלאת רף הענישה באופן שאינו ראוי, על-ידי פריטה לפרוטות של הרכיבים העונשיים בעניינו של הנאשם ויצירת תחושה לא נוחה של 'התחשבות' עמו, העצמה של חומרת מעשיו מעבר למתחייב וחריצת דינו בדרך מלאכותית" (פסקה 11).

27. בהינתן כללים אלו, ואף בראי פרשנות רחבה למונח "אירוע אחד", באתי לכלל מסקנה כי יש להביט על כל אישום בעניינו בנפרד, כמקיים מסכת עבריינית העומדת בפני עצמה. משכך, מדובר בשני אירועים שונים, המצדיקים כל אחד מהם קביעת מתחם עונש הולם שונה ונפרד בצידו.

למסקנה זו הגעתי בלא שנעלמה מעיניי סמיכות הזמנים בין שני האישומים, אשר כל אחד מהם בוצע במהלכו של חודש מאי בשנת 2021. ואולם, נתון זה מהווה את המכנה המשותף היחיד בין האישומים. שני האישומים חמורים הם, כל אחד בפני עצמו, אך קשר ביניהם - אין. האירוע הראשון עניינו בהחזקת נשק ובירי. האירוע השני, עניינו בהתפרעות ובהפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. משלא נטען אחרת, נקודת המוצא היא כי בעת ביצוע המעשים מושא האישום השני, הנשק לא היה באמתחתו של הנאשם, טוב שכך. לא מדובר במעשים השלובים זה בזה. האירועים כולם אינם חלק מתכנית עבריינית אחת, וממסכת סדורה, לפיה פעל הנאשם. לא רק שלא מתקיים קשר הדוק בין האישומים, אף זיק של זיקה לא מצאתי. משכך, מתחייבת המסקנה כי מדובר בשני אירועים נפרדים, כשכל אחד מהם מהווה אירוע שלם ומושלם בפני עצמו.

בצד זאת, ולאחר שאקבע שני מתחמי ענישה שונים ובעיקר נוכח סמיכות הזמנים בין מעשי העבירה, בדעתי לקבוע עונש אחד כולל בגין ביצוע כל המעשים גם יחד, כפי הרשות הנתונה בסעיף 40(ב) לחוק.

מתחם העונש ההולם

28. בעת קביעת מתחם העונש ההולם, יש לעמוד תחילה על הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירות על ידי הנאשם, וכן על מידת הפגיעה בערכים אלו.

כזכור, הנאשם הורשע בשני אישומים שונים. האישום הראשון - החזקת נשק וירי הימנו. בעבירות הנשק גלומה פגיעה לא מבוטלת בשורה של ערכים חברתיים מוגנים, ובראשם שמירה על החיים, וכן על ביטחון הציבור ושלומו. החזקת נשק שלא כדין מהווה סכנה שמא יארע באותו נשק שימוש אשר עלול לגרום לנזק רב עד מאוד לרכוש או לגוף, עד כדי קטילת חיים. הנזק יכול לקרות במתכוון, ואף בשוגג תוך שימוש בנשק על ידי מי אשר אינו מיומן בכך. בענייננו מתקיימות נסיבות, עליהן אעמוד בהמשך, שיש בהן כדי למתן את הפגיעה בערכים החברתיים, ועיקרן החזקה בנשק לזמן קצר וירי באמצעותו באופן שאין בו לסכן חייהם וגופם של אחרים, כשהנאשם בגפו.

האישום השני - התפרעות והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו בנסיבות מחמירות. התפרעות המונים, כבענייננו, יש בה כדי לפגוע בשלטון החוק ולקרוא עליו תיגר. פגיעה מיוחדת נגרמת לשוטרים המבצעים מלאכתם נאמנה. עוד יש במעשים אלו כדי להוות פגיעה בסדר הציבורי ובאורח החיים התקין במרחב הציבורי, וכן קיים החשש שמא נוכח נפוצות האירוע, עלול הוא להתלקח ותארע פגיעה חמורה ברכוש או בגוף. הגם שבמעשי הנאשם יש כדי לפגוע במספר רב של ערכים חברתיים מוגנים, הרי שמידת הפגיעה אינה מן הגבוהות, בשים לב לכך שהנאשם הגיע למקום ההתקהלות במשך שלושה ימים רצופים, אך השתתף בהתפרעויות רק במקרה אחד. השתתפותו כללה זריקת מספר מצומצם של אבנים ממרחק של עשרות מטרים לכיוונם של השוטרים.

29. בית המשפט העליון עמד פעמים רבות על החומרה הגלומה בעבירות הנשק, וכן על הצורך בהחמרת

הענישה כלפי מי אשר מבצע עבירות כגון דא. ראו על כך פסק דין של בית המשפט העליון בע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' קדורה, פסקה 6 (14.4.2022) (להלן: "עניין קדורה"), כדלקמן:

"החזקת נשק שלא כדין מאיימת על שלום הציבור ובטחונו ... לנוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק, הזמינות הבלתי נסבלת של נשק בידי מי שאינו מורשה לכך, מהווה כאמור סיכון של ממש ומגבירה את הסיכון לביצוע עבירות חמורות נוספות ... כמו גם לאסונות נוראיים. יעידו על כך ריבוי המקרים במגזר הערבי בעת האחרונה, כאשר אזרחים תמימים - כמו ילד רך בשנים ועלמה צעירה - נפגעים ואף מוצאים את מותם בביתם-מבצרם או בגן השעשועים, כל זאת כתוצאה משימוש בנשק של אחרים. מציאות קשה זו מחייבת לנקוט ביד מחמירה כלפי מעורבים בעבירות נשק, אף אם הם נעדרי עבר פלילי ... עניינו ב'מכת מדינה' שהצורך להילחם בה על מנת להגן על הציבור, מצריך מענה הולם והטלת עונשי מאסר משמעותיים ... ידע כל מי שמחזיק בנשק בלתי חוקי כי צפוי הוא להיענש בחומרה, בבחינת 'אם מחזיקים - למאסר נשלחים'."

30. על מגמת ההחמרה והיבט ההרתעה, ראו גם את האמור בע"פ 2564/19 אזברגה נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (18.7.2019), שם נקבע כי:

"בית משפט זה עמד בשורה ארוכה של פסקי דין על חומרתן הרבה של עבירות הנשק ועל הסכנה הגבוהה במיוחד לשלום הציבור וביטחונו הטמונה בנשיאה והחזקה של נשק. הדבר חמור שבעתים במציאות הישראלית שבה נשק בלתי חוקי עשוי לשמש הן לפעילות חבלנית עוינת על רקע ביטחוני הן לפעילות עבריינית. ... לפיכך, קיימת בפסיקה מגמת החמרה ברמת הענישה של המעורבים בעבירות נשק תוך מתן ביטוי עונשי הולם לסכנה הנשקפת מהן; וזאת במטרה להרתיע את היחיד והרבים גם יחד מפני ביצוען. ברירת המחדל בעבירות נשק היא אפוא מאסר בפועל גם כאשר הנאשם נעדר עבר פלילי ...".

31. בכל הנוגע לעבירת ההתפרעות, אפנה לדבריו של בית המשפט העליון שנכתבו בנוגע לעבירות שבוצעו על רקע מבצע "שומר החומות". ראו ע"פ 901/22 מדינת ישראל נ' אסווד, פסקה 8 (24.2.2022):

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הגלומה בעבירות התפרעויות המונים, אשר מציבות סכנה ישירה וממשית לחיי אדם, ואף עלולות להוביל לפגיעות רציניות בגוף ורכוש. לפיכך, נקבע כי יש לנקוט במדיניות ענישה אשר תרתיע ותרסן התפרעויות העלולות לסחוף המון רב ולצאת מגדר שליטה (ע"פ 7211/04 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 10 לפסק דינה של השופטת א' פרוקציה (13.3.2006)). עמד על כך בית משפט זה בפרשה אחרת:

'התפרעויות של המונים בכלל ועל רקע לאומני בפרט, צריכות לזכות לתגובה

עונשית קשה וכואבת, יהיה מוצאם של המתפרעים אשר יהיה. כך נוהגת מדינת חוק, וכך זכאים לצפות כל הבאים בשעריו של בית המשפט' (ע"פ 2285/05 מדינת ישראל נ' חמד, פסקה 7 (5.12.2005) (להלן: עניין חמד))."

32. עוד לעניין חומרתן של התפרעויות ההמונים, והענישה המרתיעה שיש להשית על מי אשר משתתף בהן, ראו ע"פ 4585/22 **מדינת ישראל נ' ערדא**, פסקה 14 (25.7.2022):

"חומרה רבה נודעת לעבירות התפרעויות המונים, אשר מסכנות באופן ישיר וממשי חיי אדם, בריאותו וגופו, ואף עלולות להביא לפגיעות ברכוש וקניין. אי לזאת, בית משפט זה עמד לא אחת על הצורך לנקוט במדיניות ענישה מרתיעה אשר תרסן ותמנע השתתפות בהתפרעויות אלימות הסוחפות את ההמון ומסכות נזק רב..."

33. כאמור, בעת קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט ליתן דעתו **למדיניות הענישה הנוהגת**. זו, כמצוין לעיל, הדגישה את הצורך בהשגת ענישה מרתיעה, תוך שמנעד הענישה רחב. כל אחד מהצדדים להליך הפנה לפסיקה אשר יש בה לטעמו כדי לתמוך בעמדתו.

אפנה להלן לסקירה המבטאת את מדיניות הענישה הנוהגת, ממנה יש להקיש לענייננו, ואשר בין היתר על יסודה, ייקבע מתחם העונש ההולם ביחס לכל אחד מהאישומים במקרה דנן. בסקירה זו אכלול התייחסות לחלק מפסקי הדין אליהם הפנו באי כוח הצדדים.

34. בכל הנוגע לעבירות הנשק מצאתי להפנות לפסיקה הבאה:

ע"פ 6702/22 **מדינת ישראל נ' הייב** (4.4.2023) - המשיב הורשע בביצוע עבירות של החזקת נשק וירי מנשק חם (על פי החלופה של ירי באזור מגורים או במקום שיש בו לסכן חיי אדם). על פי המתואר, המשיב החזיק במחסן השייך לסבתו, בנשק מקלע מסוג מא"ג ובתחמושת מתאימה. בהיותו בגג בית אחר, המשיב ירה באוויר בירי אוטומטי באמצעות המא"ג קליעים רבים מעל בתי הכפר המאוכלוסים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 30 ל-60 חודשי מאסר, והשית על המשיב 42 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה את ערעור המשיב וקיבל את ערעור המדינה, באופן שעונש המאסר בפועל הועמד על 50 חודשים.

ע"פ 6332/22 **פדידה נ' מדינת ישראל** (16.2.2023 ו-19.3.2023) - פסיקה אליה הפנה הסנגור. המערער הורשע בהחזקת נשק. על פי המתואר, לידי המערער הגיע אקדח הזנקה אשר הוסב לירי תחמושת ובו מחסנית עם 8 כדורים. המערער נהג במשאית בבעלותו כשהוא מחזיק במשאית את הנשק שהיה חבוי בתוך תיק מתחת למושב הנוסע. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 11 ל-30 חודשי מאסר, והשית על המערער 11 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. בין היתר, לאור האמור בתסקיר ונסיבותיו הייחודיות של המערער, הקל

בית המשפט העליון בעונשו, כך שיעמוד על 9 חודשי מאסר אשר ירצו בעבודות שירות לצד צו מבחן למשך שנה.

ע"פ 5602/22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.9.2022) - המשיב הורשע בביצוע עבירות של נשיאת נשק, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, וכן כניסה ושהייה בישראל בניגוד לחוק. דובר בתושב ג'נין אשר על אף שאינו מורשה כניסה לישראל, שהה ברכב בעיר אום אל פאחם, כשהוא נושא על גופו אקדח חצי אוטומטי עם מחסנית וכדורים תואמים. משנהג הרכב התבקש על ידי שוטרים לעצור לבדיקה, המשיב יצא מהרכב כשהוא נושא את הנשק והחל להימלט. המשיב לא שעה לקריאת השוטר אשר רדף אחריו וצעק לעברו לעצור, ואחרי שנתפס נאבק בשוטר. בבית המשפט המחוזי (גזר דין של הח"מ) נקבע מתחם הנע בין 16 ל-40 חודשי מאסר בפועל, ועל המשיב הושתו 18 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון בקבלו הערעור על גזר הדין, ציין בפסק דינו, כי "... מתחם הענישה הרגיל שראוי לקבוע לנאשם בגין נשיאה בלתי חוקית של נשק חם במרחב הציבורי נע בין 30 ל-42 חודשי מאסר בין סורג ובריה (לצד עונשים נלווים בדמותם של מאסר-על-תנאי וקנס) ...". בסופו של דבר, ומשערכאת הערעור אינה ממצה את הדין עם הנאשם, הועמד עונש המאסר בפועל של המשיב על 28 חודשים.

ע"פ 3728/22 **מסאלחה נ' מדינת ישראל** (9.8.2022) - המערער הורשע בביצוע עבירות של סיוע לנשיאה והובלה של כלי נשק - עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא + סעיף 31 לחוק; נשיאה והובלה של כלי נשק - עבירה לפי סעיף 144(ב) סיפא לחוק, וכן סיוע לירי מנשק חם - עבירה לפי סעיף 340א(א) + סעיף 31 לחוק. הצדדים הסכימו שהמשיבה תטען לעונש ראוי של 20 חודשי מאסר בפועל, וההגנה תהא חופשית בטיעוניה. על פי המתואר, המערער נהג ברכב ואדם אחר, אדם אבו סבייה, ישב במושב שלידו. אחריהם נסע צוות בילוש, כשלפתע אבו סבייה הוציא את היד מהחלון וירה ירייה אחת מאקדח מסוג FN. בהמשך, המערער עצר את הרכב בצד הדרך, הבלשים חסמו את הרכב וביצעו חיפוש, במהלכו נתפסו 15 כדורים מסוג 9 מ"מ בכיס מכנסי המערער והאקדח נתפס ברכב. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער 18 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. הערעור נדחה. יוער כי על אבו סבייה, נגזרו 35 חודשי מאסר בפועל והפעלה של 8 חודשי מאסר מותנה במצטבר.

ע"פ 8322/21 **דחלה נ' מדינת ישראל** (13.4.2022) - המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק; 340א(ב)(1) לחוק, וכן 244 לחוק. על פי המתואר, על רקע סכסוך בין משפחת המערער לבין משפחה אחרת בכפרו, החליט המערער לירות בנשק סמוך לבתים בהם מתגוררים אנשים מבני משפחה זו. לשם כך, הצטייד המערער באקדח ובמחסנית, בה למצער 9 כדורים. כשלידיו כפפות ופניו מכוסים ב"חם צוואר", המערער ביצע את הירי ונמלט מהמקום. המערער לא שמע בקול השוטרים שהיו בסמוך וקראו לעברו "עצור משטרה", והמשיך בריצה תוך שהוא זורק את האקדח והמחסנית שהיו ברשותו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 34 ל-54 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער 36 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. הערעור על הכרעת הדין וגזר הדין נדחה.

ע"פ 5813/21 **ג'בארין נ' מדינת ישראל** (31.5.2022) - המערערים הורשעו בביצוע עבירת החזקת נשק. על

פי המתואר, המערערים נסעו ברכב באום אל פחם, סמוך לגדר מערכת הביטחון. המערערים נתפסו על ידי שני שוטרים שנסעו אחריהם. בחיפוש נמצא כי המערערים החזיקו בצוותא ברובה ציד דו קני, קליבר 12 ג'ייג', שהיה טעון בשני כדורי תחמושת תואמים. עוד נמצאה ברכב חגורה ייעודית לתחמושת, ובה 17 כדורים תואמים לרובה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר, והשית על מערער 1 מאסר בפועל בן 18 חודשים לצד מאסר מותנה, ועל מערער 2 מאסר בפועל בן 21 חודשים לצד מאסר מותנה. יוער כי שני המערערים בעלי עבר פלילי מכביד. הערעורים נדחו.

עניין קדורה - המשיב הורשע בעבירה של החזקת נשק בצוותא עם אחר. דובר באקדח "גלוק", כדורים ורימון הלם סינוור שהמשיב הסתיר על גג ביתו, ובהמשך העביר את האקדח והכדורים לידי אחר. במסגרת חיפוש בבית המשיב אותר הרימון. האקדח והכדורים לא נתפסו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 10 ל-36 חודשי מאסר, והשית על המשיב 10 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון החמיר בעונשו של המשיב, כך שעונש המאסר בפועל הועמד על 18 חודשים.

ע"פ 6068/21 **מדינת ישראל נ' פקיה** (19.12.2021) - המשיב הורשע בעבירות של נשיאת נשק וירי מנשק חם במקום מגורים. על פי המתואר, המשיב הגיע למקום במחנה פליטים שועפאט, הסמוך לאולם אירועים בו התקיימה חתונה אותה העת. לאחר ששוחח עם שניים אחרים שהחזיקו בנשקים, הוא הוציא נשק, טען אותו וירה מספר כדורים באוויר. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 14 לבין 36 חודשי מאסר בפועל, והשית על המשיב 14 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון החמיר בעונשו של המשיב נוכח חומרת העבירות בהן הורשע ובכך שלא פעל להסגרת הנשק לידי המשטרה, ובהיתן עברו הפלילי המכביד, והעמיד את עונש המאסר בפועל על 25 חודשים.

ע"פ 4290/21 **זרבאילוב נ' מדינת ישראל** (6.12.2021) - המערער נשא והוביל ברכבו, בתא המטען, שני אקדחים שכל אחד מהם טעון במחסנית אשר בתוכה 5 כדורים. על המערער נגזרו 18 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר מותנה. ערעורו נדחה על ידי בית המשפט העליון. יוער, כי בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 16 ל-36 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ע"פ 3877/16 **ג'באלי נ' מדינת ישראל** (17.11.2016) - פסיקה אליה הפנתה המאשימה. נדחה ערעור על חומרת העונש שהוטל על המערער בגין נשיאת נשק (אקדח מסוג "גלוק" טעון במחסנית שהכילה 14 כדורים). בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער עונש של 34 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. יוער כי המערער נשא עמו ברכב את האקדח כשהוא נוסע למקום מפגש אשר נועד ליישוב סכסוך בין אחרים. כשהגיע למקום המפגש, המערער החביא את האקדח במכנסיו, ועת הגיעו שוטרים למקום והורו למערער להרים ידיים, הוא כרע לכיוון הרצפה והשליך את האקדח מאחורי גבו.

ת"פ (מחוזי חיפה) 44620-01-22 **מדינת ישראל נ' היב** (14.12.2022) - הנאשם הורשע בביצוע

עבירות בנשק לפי סעיף 144(א) (רישא וסיפא) + 144(ב) (רישא וסיפא) (2 מקרים), וכן ירי מנשק חם (2 מקרים). על פי המתואר, הנאשם ובן דודו הגיעו אל שמורת טבע, כשברשות בן הדוד (אז חייל) רובה סער מסוג "תבור" ומחסנית טעונה בכדורים. בשמורה, הנאשם החזיק ונשא את הרובה וירה הימנו, שלא כדין. כחודש לאחר מכן חזר הנאשם על פעולותיו באותה השמורה. בית המשפט קבע מתחם עונש הנע בין 20 ל-48 חודשי מאסר, ולבסוף השית על הנאשם 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי חיפה) 19610-08-21 **מדינת ישראל נ' כרום** (30.6.2022) - הנאשם מס' 1 באותה הפרשה הורשע בעבירות בנשק (נשיאה והובלה של נשק ותחמושת), ירי באזור מגורים, תקיפה בנסיבות מחמירות (בת זוג), וכן איומים. בתמצית יפורט, בהתאם למתואר שם, כי על רקע סכסוך כספי הגיעו הנאשמים יחד עם גרושתו של נאשם 1 אל בית המתלונן (שנאשם 1 הוא בן דודו), כשנאשם 1 נושא בידו אקדח ובתוכו מחסנית טעונה בכדורים. במהלך האירוע, בין היתר, נאשם 1 תקף את גרושתו ואיים עליה באמצעות האקדח. בהמשך, נאשם 1 עמד בכניסה לבית המתלונן וירה לפחות ארבעה כדורים באוויר לכיוון הבתים הסמוכים, שם מתגוררים אחיה של גרושתו. בגזר הדין של הח"מ, ובכל הנוגע לעבירות שביצע נאשם 1, נקבע מתחם הנע בין 24 ל-50 חודשי מאסר בפועל, והושתו עליו 27 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי חיפה) 22029-03-21 **מדינת ישראל נ' אבו שאח** (2.6.2022) - עזקי (נאשם מס' 2 באותה פרשה) הורשע יחד עם הנאשם האחר, בביצוע עבירות נשק (הובלה ונשיאה), וכן ירי מנשק חם. על פי המתואר, לעזקי עסק למכירת אלכוהול, הממוקם סמוך לחצר ביתו. נאשם מס' 1 אשר החזיק ברישיון באקדח חצי אוטומטי, הגיע לעסק והעביר את הנשק לעזקי. עזקי יצא מהעסק כשהוא מחזיק ונושא את הנשק טעון במחסנית ובכדורים, דרך את הנשק, כיוון כלפי מעלה וירה מספר יריות באוויר. בהמשך עשה כן שוב. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 9 ל-36 חודשי מאסר בפועל, והשית על עזקי 14 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי באר שבע) 43009-08-20 **מדינת ישראל נ' אבו גאמע** (21.11.2021) - גזר דין אליו הפנתה המאשימה. הנאשם הורשע בעבירות של נשיאת והובלת נשק (אקדח 9 מ"מ תוצרת FN ובו מחסנית ריקה, ו-7 כדורי תחמושת 9 מ"מ), וכן בהפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל, וכן עונש מאסר על תנאי.

ת"פ (מחוזי חיפה) 17376-05-20 **מדינת ישראל נ' חליל** (10.3.2021) - גזר דין אליו הפנה הסנגור. הנאשם (מס' 1 בתיק) נשא והוביל נשק מסוג שני תתי מקלע מסוג קרל גוסטב, וכן שקית ובה 23 כדורים. על הנאשם נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל יחד עם עונשים נלווים. מתחם העונש ההולם שנקבע נע בין 12 ל-30 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

35. בכל הנוגע להתפרעות מצאתי להפנות לפסיקה הבאה אשר רובה ככולה דנה במקרים חמורים יותר מאשר בענייננו:

עפ"ג (מחוזי חיפה) 33664-10-22 **מדינת ישראל נ' פרחאט** (9.2.2023) - המשיב הורשע בביצוע עבירות של התפרעות, ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, וכן ניסיון להיזק בזדון. העבירות אשר בוצעו היו חלק מאירועי "שומר החומות". על פי המתואר, ביום 11.5.2021 החלה התקהלות המונית במג'ד אל כרום בסמוך לתחנת המשטרה. חלק מן המתקבלים, רעולי פנים אשר הבעירו צמיגים ופחי אשפה וגרמו לחסימת כביש. כמו כן, יידו המשתתפים בהתקהלות אבנים, סלעים וברזלים; השליכו בקבוקי תבערה וירו זיקוקים בכיוון ישיר אל עבר השוטרים. זאת תוך קריאות לשחרור אל אקצא ו"אלהה הוא אכבר". המשיב השתתף בהתפרעות ויידה אבנים לעבר הכוח המשטרתי, מבנה המשטרה והניידות, כשהוא במרחק של כ-15 מטרים מהם. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 6 חודשים הניתנים לריצוי בעבודות שירות לבין 24 חודשי מאסר, והשית על המשיב, ובין היתר בהיתן סיכוי של ממש כי המשיב ישתקם, 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד עונשים נלווים. הערעור נדחה.

עפ"ג (מחוזי חיפה) 52096-04-22 **מדינת ישראל נ' בלאל** (14.7.2022) - המשיב הורשע בביצוע עבירות של התפרעות, ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות (2 עבירות), וכן הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו. המעשים התרחשו בעיצומו של מבצע "שומר החומות". על פי המתואר, ביום 15.5.2021 התקהלו בשפרעם כ-50 אנשים. חלקם חסמו כביש, הציתו צמיגים וחפצים נוספים, ירו זיקוקים, יידו אבנים ועוד, לעבר שוטרים וניידות משטרה במקום. המשיב ואדם נוסף שנכלל בכתב האישום, אחמד מורסי שמו, השתתפו בהתפרעות. המשיב יידה אבנים לעבר השוטרים שהיו במרחק של כ-40 מטר ממנו. מורסי ירה זיקוקים לעבר השוטרים. מששני שוטרים התקרבו בריצה אל המשיב ואל מורסי, המשיב החל להימלט. כשאחד השוטרים התקרב אליו, הסתובב המשיב לכיוונו כשבידו אבן והניפה בכוונה לזרוק את האבן על השוטר. מורסי התנגד למעצר, אשר במהלכו נחבל אחד השוטרים. להשלמת התמונה יוער כי מורסי הורשע בביצוע עבירות של התפרעות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, וכן מעשה פיזיות ורשלנות באש. על מורסי הושתו 6 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים, לאחר שנקבע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר ועד 16 חודשי מאסר בפועל. בית משפט השלום קבע מתחם עונש זה לזה שנקבע בעניינו של מורסי, והשית על המשיב 6 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, כשאת היתרה ירצה המשיב בעבודות שירות. זאת לצד ענישה נלוות. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, באופן שהורה כי מאסרו של המשיב ירוצה מאחורי סורג ובריח. זאת בשים לב לעיקרון אחידות הענישה, ועל אף שהיה מקום לגזור על המשיב ועל מורסי (בעניינו לא הוגש ערעור) עונש חמור יותר.

עפ"ג (מחוזי חיפה) 26952-04-22 **מדינת ישראל נ' אנטקלי** (9.5.2022) - המשיב הורשע בביצוע 3 עבירות של התפרעות ו-3 עבירות של הפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות. על פי המתואר, בזמן מבצע "שומר החומות" התרחשו בעיר עכו התפרעויות, במהלכן בוצעו מעשי אלימות כלפי שוטרים ואזרחים, לרבות יידוי אבנים, ירי זיקוקים והשלכת בקבוקי תבערה. במסגרת ההתפרעויות הועלו באש עשרות מבנים, סירות ורכוש נוסף, וזאת על רקע לאומני-גזעני. בליל ה-11.5.2021, המשיב השתתף בהתפרעויות אלימות בעיר עכו. הוא נטל חלק במספר מוקדי התפרעות, בהם יידה אבנים לעבר שוטרים. בהתפרעויות אלו נזרקו אבנים נוספות על שוטרים, נחסם כביש והוצתה דלת כניסה למלון. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 8 ל-24 חודשי מאסר, והשית על המשיב 8 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור על קולת העונש, באופן שהעמיד את עונש מאסרו בפועל של המשיב על 14 חודשים.

עפ"ג (מחוזי חיפה) 26998-04-22 **מדינת ישראל נ' אבו היג'א** (9.5.2022) - פסיקה אליה הפנתה המאשימה. המשיב הורשע בביצוע עבירות של התפרעות, ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, היזק בזדון, וכן איומים. המעשים בוצעו בעיצומו של מבצע "שומר החומות". על פי המתואר, בליל ה-10.5.2021 התקהלו בכניסה הראשית לטמרה עשרות אנשים. הם ידו אבנים לעבר שוטרים, שרפו צמיגים וחסמו כביש. המשיב נטל חלק בהתפרעות, ובעודו רעול פנים, ידה אבנים לעבר שני שוטרים וכן לעבר ניידת כששוטר שלישי ישב בתוכה, ממרחק של כעשרים מטרים. המשיב ברח מהמקום אך שני השוטרים רדפו אחריו, לכדו אותו ואחד מהם הודיע למשיב על מעצרו. המשיב ניסה להשתחרר מאחיזת השוטרים, השתולל וניסה להימלט, תוך שגידף את השוטרים, ירק לעברם ואיים עליהם באומרו "פלסטין יזיינו אתכם יא בני-זונות", "בעזרת השם נוציא אתכם מאל-אקצא מתים ובשקיות", וכן "יבוא יום אני אוריד אתכם אחד אחד יא זונות". יוער כי אחד השוטרים נחבל בעינו כתוצאה מרסיסים שעפו לכיוונו מאחת משמשות הניידת שהתנפצה. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 8 ל-24 חודשי מאסר, והשית על המשיב 8 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט המחוזי ציין בפסק דינו כי תחתית המתחם צריכה לעמוד למצער על 12 חודשי מאסר, והתערב בגזר הדין, באופן שהעמיד את עונשו של המשיב על 16 חודשי מאסר בפועל.

36. משתמה סקירת הפסיקה אעבור לבחון את **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, בנפרד ובמובחן בנוגע לכל אחד מן האישומים.

אשר לעבירות הנשק, יש ליתן את הדעת על כי מדובר אמנם בכלי נשק אחד, אך זהו רובה סער מסוג M-16, ויש בדבר להוות נסיבה לחומרה נוכח המסוכנות הנשקפת מכלי ירי זה. חומרה נוספת נשקפת מן השימוש שעשה הנאשם בנשק, עת ירה הוא בשטח פתוח מספר רב של כדורים. די בהחזקתו של נשק כשהוא טעון ומוכן לפעולה כדי להגביר את המסוכנות הפוטנציאלית הגלומה בהחזקה, ועל אחת כמה וכמה שעה שמבוצע ירי מכלי הנשק על ידי מי שאינו מורשה לכך. למרבה המזל הסתיים האירוע בלא נפגעים ברכוש או בגוף, אך ירי באוויר של כ-17 כדורים בהחלט יכול להסתיים בנזק, גם אם מכדור תועה.

בצד זאת, אל לנו לשכוח כי בכתב האישום המתוקן, יוחסה לנאשם עבירה של **החזקה**, ולא עבירות של נשיאה או הובלה, החמורות בעונשן מעבירת ההחזקה. גם עבירת הירי אשר יוחסה לנאשם היא לפי החלופה העונשית הקלה יותר, לעומת ירי במקום שיש בו לסכן חיי אדם, או אז עונש המאסר המקסימאלי הוא פי שניים וחצי (היינו חמש שנות מאסר). ראו על כך גם את דברי ההבהרה מפיו של בא כוח המאשימה, שנאמרו במסגרת הדיון בו הודיעו הצדדים על הסדר הטיעון, לפיהם, הירי לא כלל סיכון אנשים שהיו בסביבת מקום, "היינו אנו לא טוענים שהירי בוצע ליד אנשים אחרים, אלא רק שהנאשם נוכח והוא עצמו לבד" (עמ' 10 לפרוטוקול הדיון מיום 25.1.2023). בלא להקל ראש בחומרת המעשים, הרי שפעם שהנאשם היה בגפו, פוחת באחת פוטנציאל הסיכון לגרימת נזק לגוף.

יתרה מכך, מן האמור בכתב האישום המתוקן עולה, כי ההחזקה בנשק **הייתה לזמן מועט**. נזכיר כי לבקשת הנאשם, האחר הביא לנאשם את הנשק. הנאשם החזיק בנשק והאחר הסביר לו כיצד לבצע ירי, ואף צילם את הנאשם כשהוא אוזח בנשק. הנאשם ביצע את הירי, נתן את הנשק למשמרתו של אוס, וכשעתיים לאחר מכן

הנאשם לקח את הנשק מידי של אוס והחזירו אל האחר.

37. בכל הנוגע למעשי ההתפרעות, יש ליתן ביטוי ומשקל לרקע לביצוע ההתפרעות. כפי שתואר בכתב האישום המתקן, היו אלו ימי מבצע "שומר החומות", בהם הייתה נתונה האוכלוסיה בישראל תחת מתקפת מאות רקטות. במקביל, התעורר בתוככי המדינה גל של הפרות סדר והתפרעויות על רקע לאומני-גזעני, אשר כלל תקיפה כלפי כוחות הביטחון, וכלפי אזרחים יהודים וערבים. הרקע לביצוע המעשים על ידי הנאשם משווה להם נופך של חומרה יתרה. מעשיו של הנאשם אינם נמדדים בזכויות מגדלת אך ורק בפני עצמם, אלא יש להביט עליהם גם באספקלריה רחבה יותר של מעשי המתקלהים והמתפרעים כולם. הנאשם אמנם טען באזני שירות המבחן כי הוא נגרר אחר צעירים אחרים, אך זהו טבעה של התפרעות המונים - הנגרר גורר אחריו נוספים, וכך הלאה עד שנוצר המון משולהב. מדובר באירוע נפיץ אשר עלול להחריף ולהסלים בכל רגע נתון, ומכאן שפוטנציאל הסיכון לגרימת נזק, אם לרכוש ואם לגוף, רב הוא.

עם זאת, יש לתהות אחר הרקע לביצוע המעשים. הנאשם מסר לשירות המבחן כי המעשים בוצעו מתוך תחושת שייכות לקהילה וחוסר שיקול דעת, ולא מעמדות גזעניות כלפי הממסד. אף שירות המבחן עצמו ציין כי בשיח עם הנאשם "לא התרשמנו כי נסיבות העבירות קשורות לקיומן של עמדות פנאטיות בהקשר הפוליטי-אידיאולוגי". בבחינת המעשים יש להביא בחשבון גם כי הנאשם הגיע אל מקום ההתפרעות במשך שלושה ימים עוקבים, אך השתתף בהתפרעות רק במקרה אחד. השתתפותו כללה זריקת מספר אבנים ממרחק של עשרות מטרים לעבר שוטרים, כשהוא רעול פנים. לעניין נסיבות אלו, לא למותר לציין את הבהרות בא כוח המאשימה בדיון מיום 25.1.2023, כי מדובר במספר "מצומצם של אבנים, כפי שהנאשם הודה בחקירותיו, כ- 3-5 אבנים. לא הייתה פה זריקת אבנים המונית". כמו כן, הבהיר בא כוח המאשימה כי לנאשם לא יוחסה עבירה של "ניסיון לתקיפת שוטרים, כאשר מדובר במרחק זריקה של עשרות מטרים כפי המצוין בכתב האישום. כלומר אנו לא טוענים שזריקת האבנים שהייתה ממרחק רב יחסית הייתה לכיוון השוטרים" (עמ' 10). זאת ועוד, הבהיר בא כוח המאשימה במסגרת טיעונו לעונש בעל פה, כי "העבירות ביחס להתפרעות הן **במדרג הנמוך** ..." (ההדגשה לא במקור).

38. על רקע נסיבות ביצוע העבירות, הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע ומידת הפגיעה בהם, וכן בשים לב למדיניות הענישה הנהוגה, סבורני כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם בכל הנוגע לאישום הראשון מצוי **בטווח שבין 26 חודשי מאסר בפועל לבין 48 חודשי מאסר בפועל**. מתחם העונש ההולם בכל הנוגע לאישום השני **נע בין 7 חודשי מאסר בפועל לבין 20 חודשי מאסר בפועל**. הכל לצד עונשים נלווים.

39. לא מצאתי בעניינינו קיומם של שיקולים אשר יצדיקו לסטות ממתחם העונש שזה נקבע, בין אם לחומרה ובין אם לקולא. שיקול ההגנה על שלום הציבור, הגם שמתקיים מעצם הערכים המוגנים שנפגעו, אינו מצדיק חריגה מהמתחם. שיקול השיקום, בשים לב לנסיבות, אינו מתקיים ואינו מצדיק אף

הוא סטייה מהמתחם.

אפנה להלן לקבוע את העונש המתאים לנאשם. בכגון דא, יש להתחשב **בנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה**, כמפורט בסעיף 40א לחוק.

העונש המתאים לנאשם

40. משקל נכבד בהקשר זה יש ליתן להודאת הנאשם בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן. הודאה זו באה בשלביו המוקדמים של ניהול ההליך בעניינו של הנאשם, טרם החל שלב הראיות. ההודאה, בעיתוי בו היא ניתנה על פני ציר הזמן של ניהול ההליך הפלילי, הביאה לחיסכון בזמן שיפוטי רב. יש ליתן משקל גם לדברי החרטה שהביע הנאשם לפני, באומרו "סליחה. ... אני מתחרט על כל מה שעשיתי ...", ואשר התרשמתי מכנותם ומאמיתותם. עוד ביקש הנאשם ליתן לו הזדמנות "לפתוח דף חדש ולבן" בחייו.

משקל של ממש יש ליתן גם לגילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע המעשים מושא עניינו - גיל 22 שנים לערך, וכן לעובדה כי לחובתו לא רשומות הרשעות בפלילים. זאת בלא שנעלם מעיני כי בכתב האישום שלפני נכללו שני מעשים פליליים שונים ונפרדים.

נתתי דעתי גם לנסיבותיו האישיות של הנאשם אשר תוארו בתסקיר, כי שני הוריו אינם עובדים, וכן כי אביו סובל זה שנים מבעיות רפואיות והנאשם נאלץ להתמודד עם אחריות לסייע בפרנסת המשפחה. האזנתי בקשב גם לעדות אבי הנאשם לפני, בה מסר כי "הבן שלי היה עובד כל הזמן איתי, לוקח אותי כל הזמן במצבי עוזר לי כל הזמן וגם לאמא שלו גם". בהמשך, ציין האב כי עם מעצרו של הנאשם המצב התדרדר והם נאלצו למכור רכב שהיה לנאשם. בשים לב לדברים אלו, לעונש ממושך של מאסר בפועל יכול ותהא השלכה והשפעה גם על קרובי משפחתו של הנאשם, ובמיוחד הוריו. עיינתי גם במסמכים הרפואיים שהגיש הסנגור בנוגע לנאשם, אבי הנאשם ובני משפחה נוספים (טנ/1), וכן למסמכים מאת מנהל בית הספר בו למד הנאשם, ובין היתר בדבר אופיו הטוב של הנאשם (טנ/2).

41. צבר זה של שיקולים, הפועל רובו ככולו לקולא, יש בו להטות את הכף אל עבר תחתית המתחמים. באמצעות ענישה של מאסר למשך חודשים רבים מאחורי סורג ובריח, בצירוף מאסר מותנה הצופה פני עתיד וקנס, סבורני כי יוגשם עיקרון ההלימה, ובד בבד תושג הרתעתם של הרבים, לצד הרתעת הנאשם. בכך, כולי תקווה כי יפחת הסיכון אותו העריך שירות המבחן כבינוני-גבוה להישנות התנהגות פורצת חוק מצד הנאשם בעתיד. עונש זה ההולם את מעשיו החמורים של הנאשם, אף יותיר בידיו את האפשרות לפתח ולטפח את עתידו עם שחרורו מבית האסורים בעודו בגיל צעיר באופן יחסי, ואין לי אלא לקוות כי מאסרו הראשון של הנאשם יהא גם האחרון, ומעתה ואילך יבחר הוא לילך בדרך הישר.

סוף דבר

42. על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- שלושים ושניים (32) חודשי מאסר בפועל.

תקופה זו תימנה מיום מעצרו של הנאשם בתאריך 28.4.2022.

- שניים עשר (12) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור כל עבירת נשק מסוג פשע, לרבות עבירה של ירי מנשק חם.

- שמונה (8) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור כל עבירת נשק מסוג עוון, לרבות ירי מנשק חם או מי מהעבירות בהן הורשע הנאשם בגדרו של האישום השני.

- קנס בסך של 4,000 ₪, אשר ישולם תוך 120 ימים מהיום.

אשר לאופן תשלום הקנס שנפסק לחובת הנאשם, החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועד שנקבע לעיל. ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

• **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

• **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה)** - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000.

• **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.

ניתן היום, י"ט אייר תשפ"ג, 10 מאי 2023, במעמד הצדדים.